

پراتھمُرلي "بَابِ دادا" اوم شانتي مذوبن "مینی بچی - سچی شانتی کی آنپوئی کرنی کی لیئی اس شریر سین ڈئچ هو جائو، جب چaho شریر روپی باجا بجائو اور جب چaho اس سین نیاری هوجائو" پرشن :- پیار کی ساگر شو بابا کی پیار کی کمال کوئنسی هئے؟ اُتر :- پیار کا ساگر شو بابا بچون کو پیار سین سکیا دیکر آپسمان آتی مینا، آتی پیارا بناء دیتی هئے۔ انکی پیار کی کمال هئے جو تم پوجیہ لکشمی نارائن سمان بن جاتی هو جنکی دیدار کی لیئی منشوں کی آج یہ پیڑ لگتی هئے۔ باپ آئی هین هئے بچون کو منش سین دیوتا، پوجاری سین پوجیہ بنانی۔

گیت :- تو پیار کا ساگر هئے.....

اوم شانتی۔ اس سمیہ تم بچون کو گیان کا تیسرا نیتر ملا هئے آرتات آتما کی آنک کلپی هوئی هئے۔ ترینیتری کھا جاتا هئے نان، اسکو ٹیجری کی کتا یہی کھتی هئے۔ واسطو ہر ہئے ایک ہین نام "راج یوگ" راجائی پراپت کرنی کی لیئی۔ راجائی پراپت کرانی والی سین اور راجائی سین یوگ، اسکا ہین اکبر ہئے من منایو، مدیا جی یو۔ مجھی یاد کرو، اپنی سوروپ کو یاد کرو۔ باپ نین کوئی سنسکرت ہر گیتا نہیں سنائی ہئے۔ بچی جانتی ہئے باپ کیا سمجھاتی ہئے اور شاسترون ہر کیا ہئے۔ باپ پیار کا ساگر تو ضرور ہئے تب تو پیاری تی پیاری وستو کو یاد کیئا جاتا ہئے نان۔ باپ یہی جانتی ہئے بچون کو جاکر سدا سکی بناتا ہوں۔ یہ دادا تو بڑا سکی تا، انکو کوئی دک نہیں تا۔ پرنتو یہ نہیں جانتی ٹی کے باپ کیا آکر سک دیتی ہئے۔ آپی تم آنپوی بنتی جاتی ہو۔ باپ آکر سدا سکی، سدا شانت بناتی ہئے۔ سک ہوتا ہین ہئے سمتی سین۔ باپ آکر ورثا دیتی ہئے۔ کوئی ڈنوں یہی ہوتی ہئے بچون کو ورثا دیتی ہئے، سکی بناتی ہئے۔ پرنتو شانتی تو دی نہ سکی۔ شانتی تو سپ چاہتی ہئے۔ سنیاسی یہی کھتی ہئے من کی شانتی چاہیئی کیونک من بُدھی ہئے آتما کی اندر۔ تو کھتی ہئے من کی شانتی کئسی ہو۔ بابا نین سمجھایا ہئے پوچھو آتما کو اشانت کس نین کیئا ہئے؟ وو لوگ تو کھ دیتی ہئے آتما دک سک سین نیاری، آپوگتا، اسوسچتا ہئے۔ یہ نہیں جانتی من بُدھی آتما کی آرگنس ہئے۔ باپ سمجھاتی ہئے اشانت مایا کرتی ہئے۔ آتما کا سوڈرم ہئے ہین شانت۔ باقی یہ آرگنس ہئے۔ پرنتو شانتی ہر کھان تک بئنی رہینگی۔ سنیاسیون کا تو ہئے ہین ہٹ یوگ، اندر کڈی ہر چلی جاتی ہئے۔ یہاں تو سھچ ریت باپ بئٹ نالیچ دیتی ہئے۔ کرم یوگ ہئے نان۔ یوں تو شانتی رات کو یہی ملتی ہئے۔ آچا، ہم آتما ان آرگنس سین کام لیتی وا نہیں لیتی، یہ تو ہماری ہات ہئے۔ مئن باجا نہیں بجاتا ہوں۔ اپنی کو ڈئچ سمجھو۔ اسی آنک موڈنی کی یہی درکار نہیں۔ آتما ان آنکون سین دیکتی رہنی ہئے۔ آتما کو آنکین ملی ہئے دیکنی کی لیئی۔ باقی زبان سین کام نہیں لیتا ہوں۔ ائسی ہین بئٹ جاتا ہوں۔ پرنتو صرف بئٹ جانی سین کوئی یہی فائدا نہیں۔ فائدا ہئے ہین باپ کو یاد کرنی سین۔ جب تک سرو شکتیوان سین یوگ نہیں تو کوئی فائدا ہو نہیں سکتا۔ یوگ کو ہین آگنی کھا جاتا ہئے۔ انکو یہ کا مئدان یہی کھا جاتا ہئے۔ مایا پر جیت پانی کا مئدان ہئے۔ یوگ سین تمہاری آیو یہی بدیتی ہئے۔

وڪرم یي وناش هوتي هئ. بڙي خوشي هوتي هئ. بابا ڪو ياد ڪرتني بابا ڪي پاس چلي جائيني. هئ تو سڀ دراما. پرنتو باپ هر ايڪ بات سمجھاتي هئ. باپ ڪو ياد ڪرتني رهو، سات سات سروس یي ڪرنبي هئ ڪيونڪ تم هٿ یوگي تو نهين هو. آرگنس ملي هئ ڪام ڪرنبي ڪي ليئي.

تم جانتي هو آنمائيں پهلي ستوبڙان رهنمي هئ. ڦر ستو رجو تمو ۾ آتني هئ. آيي شروع سين لياڪر سڀ تموپڙان هئ. ڪوئي ڪوئي آچي آتما هونجي تو نام بالا رهتا هئ. پرنتو پچاڙي والون ۾ طاقت ڪم رهتي هئ. پهلي آتما ۾ طاقت جاستي رهتي هئ. تو بيڪد ڪا باپ هئ پيار ڪا ساڳر. ڪتنا ڪينچتا هئ. ديكو، یه لکشمي نارائڻ ڪتنبي ڪينچتي هئ. اُنهون ڪو ڪس نين اِتنا مينا بنایا؟ ڪوئي نهين جانتي. جو خد پوجيء ٿي وهي پوجاري بني هئ. تمهاري مما بابا وهم یي نهين جانتي ٿي. آيي جانتي سين جاڳ اونتي هئ. اوهو! هم سو ديوتا هئ. ڀڳوان بئث چڳاتي هئ. مايا پر جيت پاني ڪي ڀكتي بتلاتي هئ. باقي اؤر ڪوئي هٿيار آد نهين هئ. منش یه یي نهين جانتي هئ ڪ مايا ڪسڪو ڪها جاتا هئ. بلڪل هيٺ بي سمجھ هئ. آئسي پٿربڏي بني تب تو باپ آڪر پارس ٻڌي بنائي. لکشمي نارائڻ موست ٻلويد هئ. اس سميم سڀ هئ تموپڙان. پرماتما ڪو نم جانتي ڪي ڪارڻ ڦڪر پٽر ڪو ياد ڪرتني رهتي هئ. برهما، وشنو، شنكر ڪو یي نهين جانتي هئ. وهم هئ سوكيم وطن واسي. لکشمي نارائڻ آد ڪو دئوي گڻ والي منش ڪھينجي. ڪرشن دئوي گڻ والا ٿا، ستير آد ۾ ڪرشن ڪو بھت پيار ڪرتني هئ، جھولاتي هئ. اَگر ڪرشن پيڳي دواپر ۾ آيا تو رام ڪو جھولانا چاهيئي. پرنتو رام ڪو ڪڀي آئسي جھولاتي نهين هئ. تم جانتي هو آتما ايڪ شرير چور یهه ڀاڳي دوسري شرير ۾. ديري نهين لگتني هئ. سڀ سين تيڪي دؤزـي پهنجي والي آتما هئ. سيڪند ڀي نهين لگتا هئ، اس سين تيڪا روحاڻي راكبيت ڪوئي هوتا نهين. باقي وي سڀ هئ جسماني چيزين.

تو پيار ڪا ساڳر هئ. یهه ايڪ ڪي مهمما گائي جاتي هئ. ضرور ڪڻ ڪيئا هئ نان. تب تو مهمما گاتي هئ نان. اَب تم بچي جانتي هو شوبابا بھت پيار ڪا ساڳر هئ. ڪمال هئ بابا ڪي. پيار ڪي سڪيا دي آئسا لکشمي نارائڻ بناتي هئ. ڪتنا پيار ڪا ساڳر هئ. اُنڪا ديدار ڪرنبي ڪتنبي منش جاتي هئ. شرينات دواري ۾ ديدار ڪي ليئي سونتي (ڏندري) لگتني رهتي هئ. ڪتنبي پيڙ ۾ جاتي هئ. بابا ڪهتي هئ تم بچون ڪو ڀي اِتنا مينا، اِتنا پيارا بناتا هون! تم سو ديوبي ديوتا ٿي. هم سو، سو هم ڪهتي هئ نان. واسطو ۾ هئ سو هم، هم سو. سو هم بابا ڪي بچي ٿي، سو هم ديوبي ديوتا ٿي ڦر سو هم ڪتري بني. باقي آتما سو پرماتما، پرماتما سو آتما آئسي بات نهين هئ. سو هم آتما پوجيء ديوبي ديوتا ٿي، ڦر 84 جنم ليتي هئ. سو هم ديوتا ٿي. ڦر دو ڪلا ڪم هو گئي، ڪتري بني ڦر وئش بني اؤر دو ڪلا ڪم هوئي، اسڪو ڪها جاتا هئ سودرشن. ايڪ سيڪند لگتا هئ اس چڪر ڪو ڦرانجي ۾. آيي ڦر سو هم ايشور ڪي سنتان بني هئ یهه نشا چڙـهنا چاهيئي. اس ليئي گايا جاتا هئ آتني اندريه سڪ پوچنا هو تو گوپي ولڀ ڪي گوپ گوپيون سين پوچيو. آيي هم سو ڦر سين آڪر بابا ڪي بني هئ. هم سو ڦر ديوتا بنينجي. هم آتما سوچينجي آج بن رهي هئ، هم سو ڪلهه

رات ۾ ٿي، آج دِن ۾ هئ. گايا ڀي جاتا هئ گيان آنجن ستگرو ديئا، آگيان آندير وناش.... هم بلڪل تمپرداں ٿي، اب باپ همکو ڪيا بناتي هئ، ڪتنی شونق سين پالنا ڪرتi هئ. بابا ڪو گالي ڀي بهت کاني پرتi هئ. پرنتو سماجهتي هئ يه ڀي دراما هئ. نتنگ ڦيو. ڦڏ ڪي مئدان ۾ مڪنت تو ضرور ڪرنi هئ. آئسي نهين بَر مڪنت ڪوئي راجائي مل جائيني. إستودنت آئسي ٿوريئي ڪھينجي ڪ ماستر جي آشِرواد ڪرو. آچا نمبر پاني ڪي ليئي تو پرشارت ڪرنا هئ. يه گادلي ڪالieux هئ. ڀڳوانو واچيه مئن تم بچون ڪو راجائون ڪا راجا بناتا هون. إنڪا اُرث ڀي ڪوئي سماجه نهين سكتi. تو بيدد ڪا باپ بچون ڪو وشو ڪا مالك بناتي هئ. ڪئپيتل (راجڏاني) يهي جمنا ڪا ڪننا دهلي هئ. ڪئپيتل بھتون ڪي هاث ۾ آئي هئ. اب تو ڦڪر پٽر ڪي دهلي هئ. ڦر تو بنينجي سوني ڪي. باقي آئسي نهين، سوني ڪي دوارڪا نڀپي گئي ڦر نكل آئي. لنڪا ڪوئي اُر نهين، اس سميم يه ساري دنيا لنڪا هئ. راوٽ ڪا راجيم چل رها هئ. سڀ سجنيان شوڪ واتڪا ۾ بئني هوي هئ. وهان هوتي هئ آشوك واتڪا. يهان تو قدم قدم پر شوڪ دڪ هئ. بابا آڪر بهت مينا بناتي هئ. ڪهتي هئ ميني بچون ڪڀي ڪسڪو دڪ نهين دينا هئ. سڪ شانتي ڪا داتا ايك هيٺن باپ هئ. وهم آڪر سڪ شانتي ڪا ورثا ديتi هئ. تو شريمت پر چلنا پري. ڏنڌا ڏوري سين جتنا سميم ملي باپ ڪو ياد ڪرو. پئترتا ڪا ٻل چاهيئي، جس سين ڦروڳي ڪايا پائينجي. پارت ڪي پراچين ڀوگ ڪي بهت مهمما هئ. جب سميم آتا هئ تب باپ خد هيٺن آڪر نالieux ديتi هئ. منش تو دي نهين سكتi هئ. آئسي بهت سنياسي باهر ۾ جاتي هئ، ڪهتي هئ پارت ڪا پراچين ڀوگ سڪاني آئي هئ. پرنتو وهم ڪوئي راج ڀوگ نهين سڪاتي. يه ڀي دراما ۾ نونڊ هئ. پارت ڪا پراچين راج ڀوگ هئ. باپ ڪهتي هئ مئن آتا هين هون ڪلپ ڪي سنگم ڀي. انھون نين سنگم ڀيگ آڪير نڪال ڀي ڀي ڪه ديتا هئ. باپ سماجهاتي هئ ستيگ تريتنا ڪا سنگم هوتا هئ، دو ڪلا ڪم هوتي هئ. ڪلهيگ ۾ تو بلڪل هين ڪلائيين ختم هو جاتي هئ. تم اِن ورڻون ۾ آتني هو ديوتا ورڻ، ڪترني ورڻ... تم بچي ڀتارٿ ريت سماجهاتي هو ڪي ڀي سارا ڪيل هئ. پارت پر هيٺن هار اُر جيت ڪا ڪيل هئ. مايا هراتي هئ اُر باپ آڪر جيت پهناشي هئ. يه ڪوئي نهين سماجهاتي هئ ڪ مايا نين آشانت ڪيئا هئ. اب بابا ڪهتي هئ تم نين شانتي ڪا هار گنوایا هئ. اب ڦر وهi هار تمڪو شانتي ڪا پهناشا هون، جس سين تم ايوار شانت بن جاتي هو. يه سودرشن چڪري ڀي آندر ڦرنا چاهيئي. باهر ۾ شنڪ بجائينجي تو راجا راڻي بن جائينجي. اُر ڪچ ڪرنا نهين هئ. آتني سهنج هئ. باپ ڪي پهچان ملي، بابا همارا سورڳ ڪارچتا هئ. بروبر هم سورڳ ڪي مالڪ ٿي. اب ڦر سين بابا آيا هئ سورڳ ڪا مالڪ بناني. بس، بابا آيي تو آپڪي هئ، دوسرا نه ڪوئي. گيتا ۾ ڪرشن ڪا نام دالني سين ڪه ديتi هئ ميرا تو گردر گوپال دوسرا نه ڪوئي.... سماجهاتي هئ ڪرشن هين ڀڳوان هئ. سڀ ايك هيٺن ايك هئ. ڀڳوان ڪونه جانني ڪي ڪارڻ ناستڪ بن گئي هئ. آيي تم باپ ڪو جانني ڪي ڪارڻ آستڪ بن گئي هو. وهم هئ وناش ڪالي وپريت ٻڌي. وپريت ٻڌي معني پرماتما سين پريت نهين هئ، باپ هئ پيار ڪا ساڳ، شانتي ڪا ساڳ، سڪ ڪا ساڳ، اُنڪي بهت مهمما هئ. آئسي نهين، يه برهما، وشنو، شنڪر سڀ ايك هيٺن ڀڳوان هئ. نارائڻ ڀي ڀڳوان هئ، رام ڀي ڀڳوان هئ. ايك طرف پرماتما ڪو نام روپ سين نيارا ڀي ڪهتي هئ اُر ڦر پٽر ڦڪر ۾ ڀي ڪه ديتi هئ. آيي تم

بَابِ کو جانِ کر بابِ سین پورا ورثا لینی کا پرشارت کر رہی ہو۔
 یہ مکان آد سپ شو بابا بناءِ رہی ہئے بچون کی لیئی کیونکے یہاں آپ بچون کو پڑھنا
 ہئے۔ مسافری پوری کرکی گھر کی جب نزدیک پھونچنی ہئے تو سمجھتی ہئے اپنی ہم گھر ہے
 آکر پھونچنی ہئے۔ تم بچون کو بہت خوشی ہونگی۔ ساکیاتکار سین بابا بھلائینگی کیونکے
 ہنگاما ہو جاتا ہئے۔ تو اُنسی سمیہ باب کی سات رہنا چاہتی ہئے قر ساکیاتکار ہونا بہت سہج
 ہونگا۔ یوگ ہر بئنی بئنی تم بہت بہت ساکیاتکار کرتی رہینگی۔ خوشی ہر تم دانس کرتی ہو۔
 باقی سپ شریر چور چلی جائینگی۔ خونی ناحق کیل ہئے۔ تمہاری سات کوئی کی یہ نہیں ہئے۔
 قر ساکپی ہو دیکینگی پرنتو ہمت یہ چاہیئی۔ گمزور تو نہر نہ سکی۔ جتنا دنیا ہر جاستی دک
 ہونگا اتنا بابا تمکو بھلانی کی لیئی سک دینگا۔ بئنی بئنی بہت ساکیاتکار ہوتی رہینگی۔
 اتنی بچپی ہئے، شو بابا کا پنڈارا تو ضرور پرپور ہونگا۔ بچون سین ہین سپ کھ ہوتا ہئے۔ کوئی
 کی پاس سات بچپی ہونگی اسکے یہ کوئی غریب کوئی شاہوکار ہونگی۔ بچپی تو نہری نان۔ یہ
 تو بڑا باب ہئے۔ بیدک کا گھر ہئے۔ یہ مات پتا ہئے قر تم بچون کو سنپالنی کی لیئی جگدمبا
 کو نہمت رکا ہئے۔ کماری مما ہر گیان یوگ کی طاقت پری ہوئی ہئے۔ بابا یہ یوگ ہر رہتی ہئے۔
 مرلی چلتی ہئے۔ اُنسی تو نہیں سمجھتی ہو شو بابا ہین مرلی چلاتی ہئے۔ انکی سول پیٹو ہئے کیا!
 پل سمجھو یہم پیٹو ہئے۔ شو بابا ہین مرلی چلاتی ہئے تو انکو یاد کرنا آچا۔ سدیو سمجھو انہر شو بابا
 آکر ہمکو پڑھاتی ہئے۔ باب کھتی ہئے مجھی یاد کرنی سین سدا سلامت رہینگی۔ آچا۔
 مینی مینی سکیلڈی بچون پرت مات۔ پتا باب دادا کا یاد پیار اور گُدمار ننگ۔ روحانی
 باب کی روحانی بچون کو نہستی۔

ڈارٹا کی لیئی مکیہ سار

- (1) ہم سو، سو ہم کی سمرتی سین سودرشن چکر ڈراتی روحانی نشی ہر رہنا ہئے۔ باب سمان اتی مینا، اتی پیارا بننا ہئے۔
- (2) سدا سلامت رہنی کی لیئی ایک باب کو ہین یاد کرنا ہئے۔ صرف شانتی ہر نہیں بئننا ہئے۔ سروشکتیوں باب کو یاد کر شکتی یہ لینی ہئے۔

وردان - آپنی شُپ اور شکتیشاںی پاوناگوں دواراں وشو پریورتن کرنی والی وشو کلیاٹکاری پو

آپ بچون کی من ہر سدا یہی شُپ پاونا ہئے ک سرو کا کلیاٹ ہو۔ ہر آتما اُنیک جنم سکی ہو جائی، پراپتیوں سین سمپن ہو جائی۔ آپکی اس شُپ اور شکتیشاںی پاونا کا قل وشو کی آتمائوں کو پریورتن کر رہا ہئے، آگی چل پرکرتی سہت پریورتن ہو جائینگی کیونکے آپ سنگم یہی سریشت آتمائوں کو دراما انوسار پرتکیہ قل پراپت ہونی کا وردان ہئے اس لیئی جو یہ آتمائیں آپکی سنہنہ سمپرک ہر آتی ہئے وہ اُسپی سمیہ شانتی و اسنیہ کی قل کی اُنیوٹی کرتی ہئے۔

سلوگن - ترکالدرشی اسکتی ہر اسکتی رہ کرنئے کرو تو ہر کرم ہر سقلتا
پراپت ہونگی۔